

Skiciranje progibnih linija

Funkcijski izraz za progibnu liniju Bernoulli–Eulerove nije uvijek lako analitičkim rješavanjem diferencijalne jednačbe

$$w''(x) = -\frac{M(x)}{EI}$$

izvesti u zatvorenu obliku. Češće ćemo, nakon što nacrtamo dijagram momenata savijanja, progibnu liniju crtati postupkom utemeljenim na *Mohrovoj analogiji*.

Otto Mohr je oko godine 1868. uočio da diferencijalna jednačba ravnotežne konfiguracije niti

$$w''(x) = -\frac{q(x)}{H},$$

u kojoj su funkcijom q zadane vrijednosti vertikalne distribuirane sile, a H je vrijednost napetosti niti, ima istu strukturu (druga derivacija nepoznate funkcije jednaka je poznatoj funkciji) kao diferencijalna jednačba progibne linije. Kako se ravnotežna konfiguracija niti, koju nazivamo i *verižnom krivuljom*, može smatrati afinom slikom dijagrama momenata savijanja u gredi istoga raspona i pod istom distribuiranom silom, jer je diferencijalna jednačba ravnoteže

$$M''(x) = -q(x)$$

treća jednačba iste strukture, Mohr je zaključio da se progibna linija grede može nacrtati kao dijagram momenata izazvanih zamišljenom „distribuiranom silom” čije su vrijednosti opisane funkcijom $\kappa(x) = M(x)/EI$.

Dijagram momenata savijanja na konzoli sa slike 1.a., opterećenoj koncentriranom silom na slobodnom kraju, prikazan je na slici b., a dijagram zamišljene „distribuirane sile” na slici c. Iako je dijagram M samo jedan odječak pravca, dijagram κ sastavljen je od dva odsječka, jer se u jednoj točki osi konzole moment tromosti poprečnih presjeka skokovito mijenja.

Želimo li na crtežu očitavati duljine pomakâ, moramo definirati neka mjerila. Za mjerilo duljina uzeli smo 1 : 100, odnosno 1 cm :: 100 cm; općenitije ćemo za mjerilo duljina pisati 1 : m.

Verižnu krivulju za zadanu distribuiranu silu crtamo tako da je „upišemo” u njezin tangenti poligon — verižni poligon za sustav koncentriranih sila koji je statički ekvivalentan distribuiranoj sili: dijelove površine između grafa distribuirane sile i njegove apscisne osi, između dviju ordinala, zamjenjujemo koncentriranim silama čije su vrijednosti jednake orijentiranim ploštinama tih dijelova, a pravci djelovanje prolaze njihovim težištima.

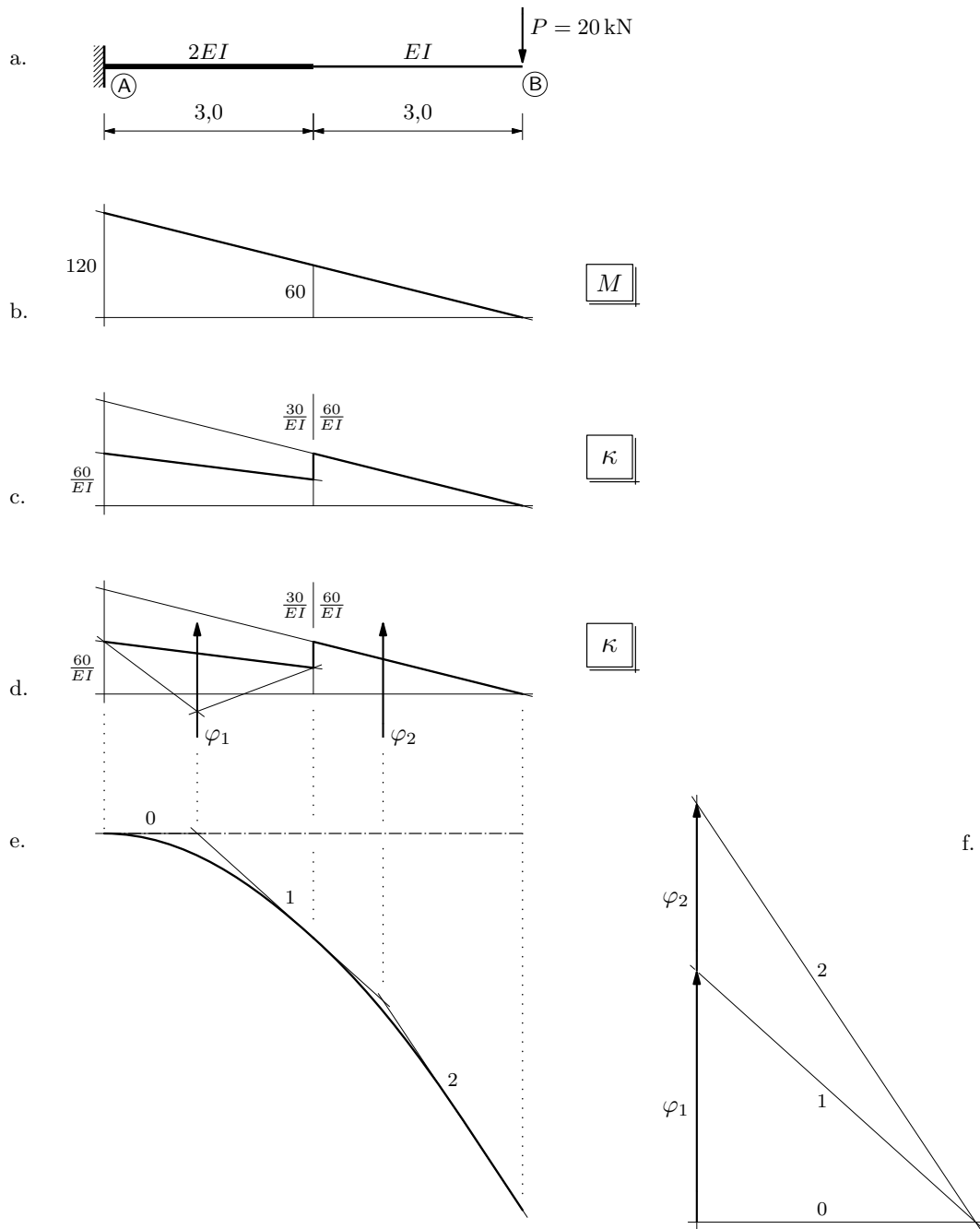
No, κ je po kinematičkomu značenju funkcija koja opisuje zakrivljenost osi grede: $\kappa = -w''$. Orijetirana ploština površine između njezina grafa i osi x , između dviju ordinala, jednaka je stoga, kao vrijednost određenoga integrala, kutu φ koji zatvaraju tangente na progibnu liniju u točkama s pripadnim apscisama. Dakle, zamišljene „koncentrirane sile” za koje crtamo verižni poligon s kinematičkoga su gledišta vektori čije su vrijednosti jednake kutovima između tangenata na progibnu liniju.

U našem ćemo primjeru umjesto distribuirane zakrivljenosti κ uvesti vektore kutova $\vec{\varphi}_1$ i $\vec{\varphi}_2$ u težištima trapeza i trokuta od kojih je sastavljen njezin dijagram (slika 1.d.). Intenziteti tih vektora jednaki su ploštinama trapeza i trokuta:

$$\varphi_1 = \frac{1}{EI} \cdot \frac{60 + 30}{2} \cdot 3 = \frac{135}{1,5 \cdot 10^5} = 0,0009,$$

$$\varphi_2 = \frac{1}{EI} \cdot \frac{60}{2} \cdot 3 = \frac{90}{1,5 \cdot 10^5} = 0,0006$$

(uzeli smo $EI = 1,5 \cdot 10^5$ kNm²).

Slika 1.

Pri konstruiranju tangentsnoga poligona s vektorima kutova postupamo kao s koncentriranim silama pri konstruiranju verižnoga poligona. Za crtež poligona vektorâ kutova (slika 1.f.) odabrat ćemo mjerilo kutova $1\text{ cm} :: 0,00025$. U tom će mjerilu duljine nacrtanih vektorâ kutova biti $\bar{\varphi}_1 = 3,6\text{ cm}$ i $\bar{\varphi}_2 = 2,4\text{ cm}$.

Uz to, odabrati treba i udaljenost χ pola od pravca na kojemu leže vektori kutova (χ je također, kinematički, kut) i položaj pola na paraleli s tim pravcem.

O udaljenosti χ ovisi mjerilo u kojemu očitavamo duljine pomakâ. Ako je $\chi = 1$, kutovi koje zatvaraju zrake poligona vektorâ kutova, a time i kutovi koje zatvaraju stranice nacrtanoga

tangentnog poligona, jednaki su kutovima između tangenata na progibnu liniju; riječ je, naime, o malim kutovima, pa je

$$\alpha_i \simeq \operatorname{tg} \alpha_i = \frac{\varphi_i}{\chi} = \frac{\varphi_i}{1} = \varphi_i.$$

U tom će slučaju duljine odsječaka na ordinalama između zaključne linije i verižne krivulje biti jednake duljinama progibâ u mjerilu duljina. Uzmemo li pak da je $\chi = 1/n$, kutovi između zrakâ povećat će se n puta, pa će i duljine odsječaka na ordinalama biti n puta veće. Ako je $\bar{w}(x)$ izmjerena duljina odsječka, stvarna će duljina pomaka biti

$$w(x) = \frac{m}{n} \cdot \bar{w}(x).$$

U odabranom bi mjerilu kutova $\chi = 1$ na crtežu bio $\bar{\chi} = 40$ m. Uzet ćemo $n = 1000$, tako da su $\chi = 1/1000 = 0,001$ i $\bar{\chi} = 4$ cm.

Pol ćemo postaviti tako da početna, nulta zraka bude paralelna s osi grede, što znači da će i stranica 0 tangentnoga poligona biti paralelna s osi grede i, stoga, horizontalna. Budući da su u lijevome ležaju spriječeni i pomak i zaokret osi, zaključna linija tangentnoga poligona progibne linije (linija od koje mjerimo pomake) mora se poklopiti s nultom stranicom — našim smo izborom položaja pola, prema tome, odmah dobili horizontalnu zaključnu liniju (slika 1.e.).

Tangentni poligon progibne linije crtamo na isti način kao i verižni poligon. U tangentni poligon ucrtavamo potom progibnu krivulju. Stranice poligona tangente su na progibnu krivulju u točkama „ispod” krajnjih točaka dijelova dijagrama κ koje smo zamijenili vektorima kutova: stranica 0 ispod lijevoga kraja trapeza, stranica 1 ispod desnoga kraja trapeza / lijevoga kraja trokuta, stranica 2 ispod desnoga kraja trokuta.

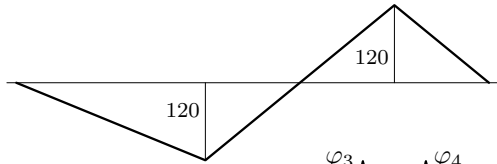
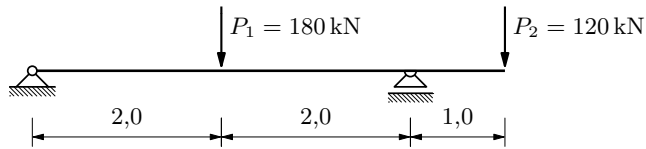
Između $w(x)$ i $\bar{w}(x)$ veza je

$$w(x) = \frac{100}{1000} \cdot \bar{w}(x) = \frac{\bar{w}(x)}{10}.$$

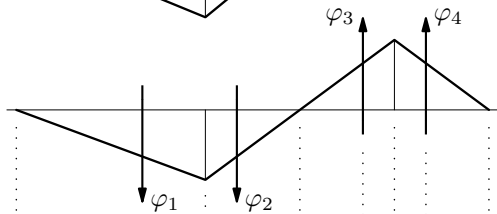
Na crtežu smo na kraju konzole izmjerili $\bar{w}_B = 5,4$ cm, pa je pomak slobodnoga kraja konzole

$$w_B = \frac{\bar{w}_B}{10} = \frac{5,4}{10} = 0,54 \text{ cm.}$$

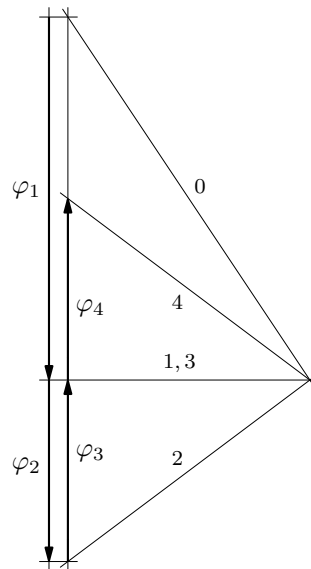
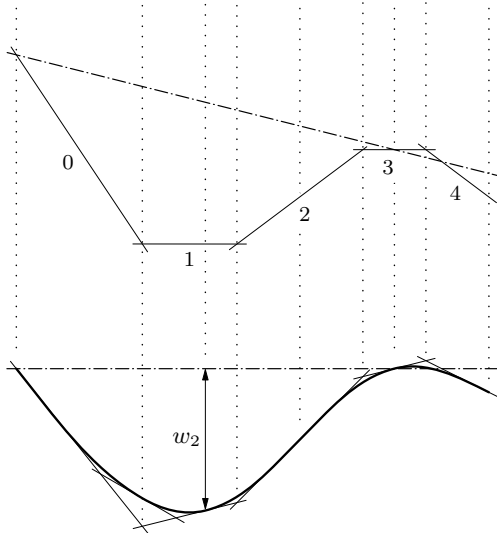
Još jedan primjer crtanja progibne linije prikazan je na sljedećoj stranici. Priču složite sami.

M

$\kappa = \frac{M}{EI}$

mjerilo duljina: 1 : 80
 1 cm :: 80 cm
 1,25 cm :: 1 m
 $m = 80$

$$EI = 10\,000 \text{ kNm}^2$$

$$\sum M_B = 0 \implies A^v = 60 \text{ kN}$$

$$M_2 = A^v \cdot 2 = 120 \text{ kNm}$$

$$M_B = -P_2 \cdot 1 = -120 \text{ kNm}$$

$$\varphi_1 = \frac{120}{2EI} \cdot 2 = 0,012$$

$$\varphi_2 = \varphi_4 = \varphi_4 = \frac{120}{2EI} \cdot 1 = 0,006$$

mjerilo kutova: 1 cm :: 0,0025

$$\bar{\varphi}_1 = 4,8 \text{ cm}, \quad \bar{\varphi}_2 = \bar{\varphi}_3 = \bar{\varphi}_4 = 2,4 \text{ cm}$$

$$n = 125 \implies \chi = 0,008 \implies \bar{\chi} = 3,2 \text{ cm}$$

$$\bar{w}_2 = 1,85 \text{ cm} \implies w_2 = \frac{80}{125} \cdot 1,85 = 1,18 \text{ cm}$$